15/03/2026

Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως: Η Εκκλησία προβάλλει τον Τίμιο Σταυρό και καλεί τους νέους στην Ιερωσύνη

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Σήμερα, Γ΄ Κυριακή των Νηστειών, η Εκκλησία εορτάζει την προσκύνηση του Τιμίου και ζωοποιού Σταυρού. Ονομάζεται Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως και εορτάζεται κάθε χρόνο 28 ημέρες πριν το Άγιο Πάσχα. Το ιερό σύμβολο του Τιμίου Σταυρού προβάλλεται προς προσκύνηση, υπενθυμίζοντας τη νίκη του Χριστού επί του θανάτου και καλώντας τον καθένα πιστό να συνεχίζει να σηκώσει τον προσωπικό του σταυρό με πίστη, θάρρος και υπομονή.

Πρόκειται για δεσποτική εορτή, η οποία έχει τις ρίζες της στην Παλαιστίνη, όταν την πρώτη Κυριακή μετά την 6η Μαρτίου εορταζόταν η ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού από την Αγία Ελένη. Η Κυριακή αυτή είναι η μεσονηστήσιμη, βρίσκεται δηλαδή στο μέσο της σαραντάημερης νηστείας. Οι χριστιανοί ατενίζοντας και προσκυνώντας το Σταυρό, θυμούνται το πάθος του Χριστού και παίρνουν δύναμη να συνεχίσουν τη νηστεία και τον πνευματικό τους αγώνα. Τοποθετημένη στο μέσο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, αυτή η ημέρα λειτουργεί ως πνευματικός σταθμός και ενίσχυση των πιστών στο ασκητικό τους ταξίδι προς τη Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα.

Η ημέρα αυτή όπως και ολόκληρη η Γ΄ Εβδομάδα των Νηστειών, έχει οριστεί από την Διαρκή Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος να συνδέεται άμεσα και με την έννοια των ιερατικών κλήσεων, καθώς ο Σταυρός αποτελεί τον πυρήνα της ιερατικής ζωής και μαρτυρίας. Μια ευκαιρία να εκφραστεί το κάλεσμα για σεβασμό στο υπερμέγιστο μυστήριο της Ιερωσύνης και ενθάρρυνση των νέων παιδιών που επιθυμούν να καταστούν λειτουργοί των μυστηρίων του Χριστού, ελέγχοντας συγχρόνως με διάκριση όσους τα απαξιώνουν και τα απογοητεύουν.

Στην σχετική Εγκύκλιο που διαβάστηκε σήμερα στους ναούς η Διαρκής Ιερά Σύνοδος υπενθυμίζει ότι η θυσία και η εμπιστοσύνη στον Θεό οδηγούν στο φως της Αναστάσεως. Μέσα σε αυτό το πνεύμα αναδεικνύεται και η ιερατική κλήση ως ελεύθερη απάντηση στο κάλεσμα του Χριστού. Η Ιερωσύνη «δέν ἀποτελεῖ φυγή ἀπό τή ζωή», αλλά ουσιαστική συμμετοχή στην αγωνία και την πορεία της κοινωνίας, ως διακονία αγάπης και ελπίδας προς τον άνθρωπο.

Ιδιαίτερα σήμερα, που πολλοί νέοι αναζητούν προσανατολισμό και νόημα, η Εκκλησία απευθύνει πρόσκληση ευθύνης και προσφοράς, θυμίζοντας ότι «ὁ μέν θερισμός πολύς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι». Έτσι, μέσα στο φως του Σταυρού, αναδεικνύεται η ιερατική διακονία ως δρόμος σταυρικής προσφοράς, ελπίδας και ζωντανής παρουσίας της Εκκλησίας στον κόσμο.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου για τις Ιερατικές Κλήσεις:

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Κατά τήν Γ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει στό κέντρο τῆς λατρευτικῆς καί πνευματικῆς ζωῆς τόν Τίμιο καί Ζωοποιό Σταυρό. Τόν θέτει πρός προσκύνηση στό μέσον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ὡς σημεῖο ἐνισχύσεως καί πνευματικοῦ προσανατολισμοῦ, ὄχι σάν σύμβολο ἥττας καί πόνου, ἀλλά ὡς σημεῖο νίκης, ἐλπίδας καί ζωῆς. Ὁ Σταυρός ὑπενθυμίζει ὅτι ὁ δρόμος τῆς θυσίας δέν ὁδηγεῖ στήν ἀπώλεια, ἀλλά στό φῶς τῆς Ἀναστάσεως, καί ὅτι μέσα ἀπό τήν ταπείνωση καί τήν ἐμπιστοσύνη στόν Θεό γεννιέται ἡ ἀληθινή χαρά.

Στό φῶς αὐτό ἀποκαλύπτεται τό μέτρο τῆς ἀγάπης, τῆς προσφορᾶς καί τῆς εὐθύνης. Ἐκεῖ ἐντάσσονται καί οἱ ἱερατικές κλήσεις, ὡς ἐλεύθερη καί συνειδητή ἀπάντηση στό κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἱερωσύνη δέν ἀποτελεῖ ἀνθρώπινη φιλοδοξία οὔτε προσωπική καταξίωση, ἀλλά χάρισμα καί διακονία σταυρική, προσφορά ζωῆς πρός τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο. Ὁ νέος πού αἰσθάνεται μέσα του

αὐτήν τήν κλήση καλεῖται νά βαδίσει τόν δρόμο τῆς εὐθύνης μέ πίστη, ἐλευθερία καί ἀγάπη.

Ἡ Ἐκκλησία μας, μιλᾶ μέ ἐμπιστοσύνη καί πατρική στοργή στούς νέους ἀνθρώπους πού ἀναζητοῦν νόημα ζωῆς, πού ἀγωνιοῦν γιά τό μέλλον τῆς πατρίδας μας καί πού δέν συμβιβάζονται μέ μιά πορεία χωρίς προσανατολισμό. Σέ νέους πού ἀγαποῦν τόν Χριστό, σέβονται τήν παράδοση, νιώθουν βαθιά δεμένοι μέ τίς ρίζες τοῦ πολιτισμοῦ μας καί ἐπιθυμοῦν νά προσφέρουν οὐσιαστικά στήν κοινωνία, μέσα σέ ἕνα κόσμο ἀβεβαιότητας καί πνευματικῆς κόπωσης.

Ἡ Ἱερωσύνη δέν ἀποτελεῖ φυγή ἀπό τή ζωή, οὔτε ἀπομάκρυνση ἀπό τήν κοινωνία. Ἀντιθέτως, εἶναι βαθιά καί ὑπεύθυνη συμμετοχή σέ αὐτήν. Ὁ ἱερέας ζεῖ μέσα στόν κόσμο, ἀφουγκράζεται τίς ἀγωνίες τῶν νέων, στηρίζει τίς οἰκογένειες, παρηγορεῖ τόν πόνο, στέκεται δίπλα στόν ἄνθρωπο, στίς χαρές καί στίς δοκιμασίες του. Εἶναι λειτουργός τῆς Ἐκκλησίας καί ταυτόχρονα λειτουργός τῆς κοινωνίας, γέφυρα πίστεως καί ζωῆς, παρουσίας καί ἐλπίδας.

Σέ μιά ἐποχή ὅπου πολλοί νέοι αἰσθάνονται ὅτι τό μέλλον εἶναι ἀβέβαιο καί ἡ προσφορά δύσκολη, ἡ Ἐκκλησία προτείνει ἕνα δρόμο ζωῆς μέ ποιότητα, βάθος καί ἐσωτερική πληρότητα. Ὁ νέος πού ἀκούει μέσα του τήν κλήση τῆς Ἱερωσύνης δέν ἀρνεῖται τή χαρά καί τήν εὐτυχία. Τίς βιώνει σέ βάθος, μέσα ἀπό τή σχέση μέ τόν Θεό καί τήν ἀνιδιοτελῆ προσφορά στόν ἄνθρωπο. Ἡ ἱερατική ζωή, ὅταν βιώνεται μέ ἐλευθερία καί ἀγάπη, χαρίζει πρῶτον εἰρήνη καρδιᾶς, δεύτερον χαρά οὐσιαστική καί τρίτον αἴσθηση σκοποῦ.

Ἀπευθυνόμαστε, λοιπόν, σήμερα στούς νέους Ἕλληνες Ὀρθοδόξους καί τούς προτείνουμε νά ἀκούσουν τή φωνή τοῦ Θεοῦ μέσα τους πού τούς προσκαλεῖ νά πλησιάσουν τό Ἱερό Βῆμα, νά ἀνέβουν τά σκαλιά τῆς Ὡραίας Πύλης καί νά χειροτονηθοῦν ἱερεῖς μέ φόβο καί ἀγάπη γιά νά ὑπηρετήσουν τόν ἑαυτό τους, τίς οἰκογένειές τους καί τήν κοινωνία μας μέ τήν προσευχή καί τήν τέλεση τῶν μυστηριακῶν πράξεων τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοίως, ἀπευθυνόμαστε τόσο στίς νέες γυναῖκες, ὅσο καί στίς συζύγους, νά μή δυσκολέψουν τούς συζύγους τους στήν ἀπόφαση αὐτή, ἀλλά νά τούς παρακινήσουν.

Μέσα σέ αὐτήν τήν πραγματικότητα, ἡ φωνή τοῦ Κυρίου ἀκούγεται πάντοτε ἐπίκαιρη καί δυνατή: «Ὁ μέν θερισμός πολύς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι». Τά λόγια αὐτά δέν ἀποτελοῦν ἁπλή διαπίστωση, ἀλλά πρόσκληση εὐθύνης πρός ὁλόκληρο τό ἐκκλησιαστικό σῶμα. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκη ἀπό νέους ἐργάτες, ἀπό νέους ἀνθρώπους μέ πίστη, ὑπακοή, ἦθος καί ἀγάπη, πού θά σταθοῦν μέ θυσιαστικό φρόνημα στόν στίβο τῆς ζωῆς καί θά διακονήσουν τόν ἄνθρωπο μέσα στίς προκλήσεις τῆς σύγχρονης κοινωνίας.

Ἡ Ἐκκλησία καί ἡ κοινωνία δέν βρίσκονται σέ ἀντίθεση. Ὁ ἱερέας καλεῖται νά ὑπηρετεῖ καί τίς δύο μέ συνέπεια καί ἐκκλησιαστικό φρόνημα. Νά σέβεται τήν παράδοση καί ταυτόχρονα νά συνομιλεῖ μέ τή σύγχρονη πραγματικότητα. Νά ἐμπνέει μέ τό παράδειγμά του, νά ἑνώνει καί νά καλλιεργεῖ τήν ἐλπίδα σέ ἕνα κόσμο πού διψᾶ γιά ἀλήθεια, σταθερότητα καί νόημα.

Ἀδελφοί μας,

ἡ Ἐκκλησία προσεύχεται γιά τούς νέους πού ἀναζητοῦν τόν δρόμο τους καί καλεῖ ὅσους ἀκοῦν μέσα στή συνείδησή τους τή φωνή τοῦ Χριστοῦ νά μή φοβηθοῦν. Νά Τόν ἐμπιστευθοῦν καί νά προσφέρουν τή ζωή τους ὡς δῶρο ἀγάπης στήν Ἐκκλησία καί στήν κοινωνία. Εἴθε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός νά φωτίζει τόν δρόμο κάθε νέου ἀνθρώπου καί νά χαρίζει στήν Ἐκκλησία Του ἄξιους, χαρούμενους καί θεοφόρους λειτουργούς.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί ἀγάπης ἐν Κυρίῳ

† Ὁ Ἀθηνῶν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος
† Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος
† Ὁ Νέας Σμύρνης Συμεών
† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων Νεκτάριος
† Ὁ Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Νικόλαος
† Ὁ Πατρῶν Χρυσόστομος
† Ὁ Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων Σεραφείμ
† Ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Πλάτων
† Ὁ Καστορίας Καλλίνικος
† Ὁ Πολυανῆς καί Κιλκισίου Βαρθολομαῖος
† Ὁ Δράμας Δωρόθεος
† Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου Σεραπίων
† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας Εἰρηναῖος

Ὁ Ἀρχιγραμματεύς
† Ὁ Σκιάθου Ἰωάννης